

מ"ת (באר שבע) 18327-01-19 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' ט' ט'

מ"ת (באר-שבע) 18327-01-19 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' ט' ט' מחוזי באר-שבע

מ"ת (באר-שבע) 18327-01-19

תיק חיצוני: 4555/2019

מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

נגד

ט' ט' (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[18.02.2019]

כבוד השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב אישום המייחס לו, לכאורה,

עבירה של ניסיון שוד- מיום 31.1.2019.

2. בתמצית - נטען כי ביום 3.1.2019 בסמוך לשעה 10:50 נכנס המשיב לסניף דואר בנתיבות כשהוא חבוש בכובע

ומצויד בפתק עליו כתב "זה שוד", או מילים דומות לכך (להלן: "הפתק"). המשיב ניגש למתלוננת שעבדה בסניף

הדואר ומסר לה את הפתק, המתלוננת אמרה למשיב "מה אתה צעיר, לא חבל לך?", או מילים דומות לכך. מיכאל

יקובוביץ, שעבד בדלפק סמוך, הבחין במתרחש וצעק לעבר המשיב שיעזוב את הסניף. המשיב, בתגובה לכך, נטל

חזרה את הפתק לידו ועזב את סניף הדואר.

3. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, הופנה המשיב, לבקשת בא כוחו, לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית

נוספת משלימה, אשר תבחן את שאלת אחריותו וכשירותו של המשיב לעמוד לדין.

4. חוות דעת פסיכיאטרית כאמור התקבלה (ד"ר אולג שומייקו). לפיה, המשיב מוכר לשירותי בריאות הנפש מאשפוזים

קודמים. אובחן כלוקה בסכיזופרניה, הפרעת אישיות דיסוציאלית והפרעות התנהגותיות על רקע שימוש לרעה

בחומרים פסיכואקטיביים שונים. המסקנה בחוות הדעת הינה כי המשיב לא היה שרוי במצב פסיכוטי פעיל בסמוך

למועד ביצוע העבירה. התנהגותו במהלך בדיקתו במיון הייתה מגמתית עם מטרה להתאשפז וכך להימנע ממעצר

(ראה מסמך מיום 3.1.2019 - דר' יריש סופיה: "המשיב כעת שרוי במצב פסיכוטי פעיל המלווה בהתנהגות חסרת

שיפוט...").

עוד נכתב כי המשיב דיווח על שימוש יומי ואינטנסיבי בסמים מסוג "קריסטל" וכן לא שלל את האפשרות כי מעשה העבירה נבע מרצונו להשיג כסף לשימוש. בעניין אחריותו של המשיב לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום נכתב: "למרות שהנבדק מוכר למערכת בריאות הנפש כלוקה בנפשו, בזמן ביצוע עבירותיו המיוחסות לו בכתב האישום לא היה שרוי במצב פסיכוטי פעיל כתוצאה ממחלתו. במידה והיו לו סימפטומים פסיכיאטריים כלשהם, אין כל קשר בינם לטיב העבירה המיוחסת לו. להערכתנו הנבדק לא היה חסר יכולת של ממש להבין את הפסול במעשיו או להימנע מהם. היה מסוגל להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור והיה מסוגל להבין את אשר הוא עשה ואת הפסול במעשיו ולהימנע מעשיית המעשה. לאור האמור לעיל אנו מסיקים כי הנבדק היה אחראי על מעשיו. סבירות גבוהה שפעל במצב של שכרות".

5. ב"כ המשיב טען כי חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של המשיב מצביעה על כך שכנראה פעל מתוך שכרות ולכן עומדת לו הגנת השכרות מכוח סעיף 34ט. לחוק העונשין, וזאת משום שעל פי כתב האישום מיוחסת למשיב עבירה שדורשת יסוד נפשי של כוונה.

לשיטת ב"כ המשיב, על פי חוות הדעת הפסיכיאטרית אין ראיות לכאורה ליסוד הכוונה הדרוש - בעניין זה הפנה לבש"פ 90/80. עוד נטען, כי על פי נסיבות ביצוע העבירה מדובר בעבירה במדרג הנמוך של החומרה, שכן המשיב כתב פתק על נייר, אותו הגיש למתלוננת בסניף הדואר ועזב את המקום כאשר נאמר לו לעזוב. לאור האמור עתר לשחרר את המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט, לחילופין ביקש דחייה על מנת להציג חלופה.

6. ב"כ המבקשת מנגד, חזרה על הבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בעניין טענותיו של הסנגור נטען, כי חוות הדעת הפסיכיאטרית המשלימה שהתקבלה קובעת כי המשיב כשיר לעמוד לדין ולא היה שרוי במצב פסיכוטי בעת ביצוע העבירה. בעניין הגנת השכרות נטען, כי מקומן של טענות אלו להתלבן במסגרת ההליך העיקרי.

7. כידוע, בשלב בחינת הראיות לכאורה על בית המשפט לבחון האם יש בכוחו של חומר הראיות כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעה, בשלב זה בית המשפט בוחן רק את הפוטנציאל ה-הוכחתי של חומר החקירה ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים.

בעניין הגנת השכרות בשלב הליך המעצר נקבע על ידי בית המשפט העליון כי "אין די בעצם העובדה כי המבקש היה בגילופין בעת האירוע ובסמוך לו על מנת שתקום לו הגנת השכרות הקבועה בסעיף 34ט(א) לחוק העונשין. עליו להוכיח שני תנאים מצטברים נוספים: כי לא יכול היה להבין את המעשה שעשה או את הפסול שבו או כי לא יכול היה להימנע מעשיית המעשה; וכן כי קיים קשר סיבתי בין מצב השכרות בו היה נתון ובין אחד המצבים לעיל... כך, עצם העובדה כי המבקש היה בגילופין בשעת ביצוע העבירות לכאורה אינה מובילה מיניה וביה למסקנה כי פעל במצב של שכרות.. (בש"פ 669/14)

8. בעניינו, אכן צוין בחוות הדעת הפסיכיאטרית המשלימה כי סבירות גבוהה שהמשיב פעל במצב של שכרות בעת ביצוע העבירות אך אין די בכך. המשיב לא הצביע בשלב זה על תשתית עובדתית נוספת, פרט לאמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית, ממנה ניתן להסיק כי היה שרוי במצב של שכרות בעת ביצוע העבירות. בנוסף, חוות הדעת הפסיכיאטרית מצביעה על כך כי המשיב לא היה חסר יכולת של ממש להבין את הפסול במעשיו או להימנע מהם. גם בחינת חומר הראיות בעניינו של המשיב לא מעלה אינדיקציות משמעותיות להיותו של המשיב שרוי במצב של שכרות בעת ביצוע העבירות.

לגופו של עניין, השלב המתאים לבחינת והוכחת טענות מסוג אלה הינו במסגרת ההליך העיקרי, ולא בשלב בחינת הראיות לכאורה. בשלב זה, לא ניתן לייחס לטענת העדר היסוד הנפשי והגנת השכרות משקל ראייתי של ממש, אשר יש בו כדי לכרסם בתשתית הראייתית הלכאורית שהציגה המבקשת באופן שמצדיק שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים.

9. בעניין טענותיו של ב"כ המשיב והפנייתו לבש"פ 90/18 סבורני כי לא כך הם פני הדברים בעניינו. בש"פ 90/18 עסק בנאשם אשר חוות הדעת בעניינו קבעה כי בעת ביצוע העבירות היה שרוי במצב פסיכוטי פעיל ולא היה אחראי למעשיו, קביעה רלוונטית נוספת בחוות הדעת הייתה כי מתקיים קשר סיבתי מובהק וברור בין הפסיכוזה ומאפיינה לבין העברות המיוחסות למשיב. במצב דברים שכזה נכתב על ידי כב' השופט נ' הנדל כי "דעתי היא בדומה לעמדת הסנגוריה ובניגוד לעמדת המדינה - יש לבחון במסגרת הראיות לכאורה הן את הראיות במישור המעשה והן את הראיות במישור העושה. יחד עם זאת - וכאן דומה עמדתי לעמדת המדינה - אין פירוש הדבר שחוות דעת פסיכיאטרית התומכת בזיכוי הנאשם מחמת אי שפיות בדעת תוביל בהכרח לשחרורו של נאשם מסוכן...".

חוות הדעת בעניינו של המשיב ברורה - מסקנתה כי המשיב היה אחראי למעשיו, לא היה שרוי במצב פסיכוטי סמוך למועד ביצוע העבירה, התנהגותו של המשיב במהלך בדיקתו במיון הייתה מגמתית עם מטרה להתאשפז וכי במידה והיו סימפטומים פסיכיאטריים כלשהם, אין כל קשר בינם לבין טיב העבירה.

10. משכך, ומשלא מצאתי כי מתקיים כרסום בתשתית הראייתית הלכאורית שהציגה המבקשת לחובת המשיב הנובע ממצב שכרות כנטען על ידי הסנגור, סבורני כי בהתאם למצוות המחוקק, נותר אפוא לבחון אם בעניינו של המשיב ניתן להשיג את תכלית המעצר על דרך של חלופה.

11. למשיב עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות ורבות, בגין אף ריצה מספר רב של מאסרים, ובהן, בין היתר, מספר עבירות של שוד, גניבה, שבל"ר, איומים, החזקת סכין, תקיפת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית ועוד.

12. לפיכך הדיון הקבוע ליום 24.04.2019, יידחה ליום 11.03.2019 בשעה 10:00 לצורך קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

13. המזכירות תפעל בהתאם מול שב"ס.

עותק מההחלטה יישלח לב"כ הצדדים ולשרות המבחן.

תיק החקירה יוחזר למבקשת.

ניתנה היום, 18 18 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.